

सा धिष्ठान लि० सह अधिष्ठानेन । १ सञ्ज्ञिते तन्त्रोक्ते
तत्त्वक्रमध्वे सुषुम्णामध्यस्थे चक्रमेदे न० चक्रमध्ये
२८०८ पु० दृश्यम् ।

साधीयस् लि० अतिशयेन साधुः वाढो वा टिडोपः साधा-
देशा वा । १ साधुतरे च २ अत्यन्तदृष्टे अमरः । ३ न्याये
हेमच० स्त्रियां ङीप् ।

साधु लि० साध-उत् । १ उत्तमकुलजाते अमरः । २ सुन्दरे
३ चरिते च । स्त्रियां वा ङीप् । ४ सुनौ एजिने च पु०
हेमच० “न प्रहृष्टप्रति सम्माने नापमाने च कुप्यति ।
न क्रुद्धः शुक्लं ज्ञ्यादेतज्ज्ञि साधुलक्षणम्” गरुडपु०
उक्तधर्मवृत्ते इजने ७ वाङ्मुद्रिके दम्भोदरे मेदि० । साधु
लक्षणान्तरं यथा “यथाकथं एषि सन्तुष्टः समचित्तो जिते-
न्द्रियः । हरिपादाश्रयो लोके विप्रः साधुरनिन्दकः ।
निर्वैरः सदैव शान्तो दम्भाह्वारधर्जितः । निरपेक्षो सु-
निर्णीतरामः साधुरिहोच्यते । लोभमोहमदक्रोधकामादि-
रहितः सुखी । कृष्णार्क्षप्रशरणः साधुः सहिष्णुः सम-
दर्शनः” पद्मात्त० ख० ६६ अ० “त्यक्तात्मसुखभोगेभ्यः सर्वस-
त्त्वसुखेभ्यः । भवन्ति परदुःखेन साधवो नित्यदुःखिताः ।
परदुःखादरा नित्यं स्वसुखानि महान्यपि । नापेक्षन्ते
महात्मनः सर्वभूतहिते रताः । परार्थसुदयताः सन्तः
सन्तः किं किं न कुर्वते । तादगम्यम्बुधेवैरि जलदेस्तत्
प्रदीयते । एक एव सतां मानो यदङ्गीकृतपालनम् ।
दहलमकरोत् क्रुद्धे पापकं यदपापतिः । प्राक्तनं
षोडशित्वापि साधुः सुखयते परम् । हृदादयस्त्राश्रितान्
उचो दुःखसु सहते स्वयम्” वज्रिपु० ।

६ व्याकरणव्यङ्ग्यसाधुताकात्यायये शब्दे “अनपभ्रंशताऽ-
नादिर्यहाऽप्युदययोग्यता । व्याक्रियाभ्यङ्गनीया वा
जातिः कापीह साधुता” हरिः । तत्र च अपभ्रंश-
भिक्षत्वमनादित्वम् अशुद्धसाधनप्रयोगविषयं व्याक-
रणव्यङ्ग्यजातिर्वा साधुता इति तदर्थः । स च ईश्वरसङ्के-
ताश्रयः शब्द इति नैयायिकाः । तथा च यः शब्दो यथा-
प्रथं ईश्वरेण सङ्केतितः स शब्दस्तदर्थं साधुः । व्याकरण-
मते यः शब्दः यस्मिन्नर्थे व्याकरणे व्युत्पादितः स शब्दस्तत्र
साधुः यथा “कर्मणि द्वितीया” पा० द्वितीया कर्मात् साधुः ।

साधुज लि० साधो सत्कुले जायते जन-उ । उत्तमकुलो-
द्भवे शब्दर० ।

साधुधी स्त्री इव० । १ यत्रां हारा० । २ सुन्दरबुद्धियुते
लि० । कर्म० । ३ साधुबुद्धी स्त्री । [उत्तमकुलमे ।

साधुपुष्प न० साधु पुष्पं यस्मिन् । १ स्वल्पपद्मे शब्दभा० । कर्म० ।
साधुवाह पु० कर्म० । द्वितीये सुसिद्धिते घोडके हेमच० ।
साधुवाहिन् पु० साधु यथा तथा वहति णिनि । १ विनी-
तेऽग्रे अमरः २ सुन्दरवहनकर्त्तरि लि० ।

साधुवृक्ष पु० नित्यकर्म० । १ कदम्बवृक्षे शब्दभा० । २ वरुण-
वृक्षे राजनि० । ३ शोभनवृक्षमात्रे च ।

साधृत न० सहाधृतेन सहस्य सः । १ आशुपक्षे २ मयूर-
संज्ञके ३ पर्णवीथ्याच्च अजयः ।

साध्य पु० सिध-णिच्-यत् । “मनोमत्ता तथा प्राणो भरो-
ऽपानश्च बीजवान् । निर्मयो नरकश्चैव दंशो नारायणो
दृष्टः । प्रमुखेति समाख्याताः साध्या द्वादश देवताः”
इत्युक्ते द्वादशसंख्यके १ गणदेवताभेदे ज्यो० उक्ते विष्णु-
स्मादिषु योगेषु २ एकविंशे योगे च । ३ साधनीये लि०
मेदि० । ४ अष्टादशविवादेशु प्रमाणादिना उद्गाह्ये
पदार्थे “प्रतिष्ठादोमनिर्मुक्तं साध्यं सत्कारणान्वितम् ।
निश्चितं लोकसिद्धञ्च एतत् पञ्चविदोविदुः” इत्युक्ते अव-
हारे साधनाहं प्रतिज्ञेये ४ पक्षे पु० “स्मृणादिषु विवादेशु
स्थिरप्रायेषु निश्चितम् । उने वाप्यधिके चार्थे प्रोक्ते
साध्यं न सिध्यति” कात्या० । ५ अतुमिता साध-
नीये वज्रप्रादौ च यथा वज्रिमान् धूमादित्वादौ सिधा-
धयिषितो वज्रिः साध्यः । साध्यमस्यास्ति अर्थः आद्यच् ।
इसाध्यवति पक्षे पु० “साध्यनिर्देशः प्रतिज्ञे”ति गो०
कृतम् । साध्यवत्तया पक्षनिर्देश इति दीपितकारः त-
न्त्रोक्ते ७ मन्त्रमात्रे याज्ञमन्त्रस्य सातृकभूततायाहके
१८८० उक्ते अकवहचक्रस्य द्वितीयपक्षमादिकोऽस्याद्य-
रके “सिद्धः साध्यः सुसिद्धोऽरिः क्रमात् श्रियो मनीषिभिः”
इत्युक्ते दधन्मभेदे । १० देवमात्रे मेदि० । व्याकरणोक्ते लि-
ङ्गसंख्याननविक्रियाभेदे क्रियाशब्दे २११७ पु० दृश्यम् ।
“साध्यरूपा क्रिया तत्र धातुरूपनिवन्धना” हरिः ।
“साध्यस्य साधनाकाङ्क्षा” हरिः ।

साध्यता स्त्री साध्यस्यातुमिति विधेयस्य भावः तत् । अनु-
मितिविधेयतारूपे न्यायोक्ते १ विप्रताभेदे । २ इच्छाविषय-
ताभेदे च । यथा घटोजायतानित्यत्र घटोया साध्य-
ताख्या विषयता ।

साध्यताघटकसम्बन्ध पु० इत० । कर्म० । येन सन्नेन-साध्यस्य
अतुमेयता तादृशे सम्बन्धे यथा पर्वतः संयोगेन वज्रि-
मान् धूमात् इत्यादौ संयोगः ।

साध्यतावच्छेदक पु० साध्यतामवच्छिनत्ति विधेययति अवत-